

KÖZHIR

A BME KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR HÖK LAPJA

INGYENES

2007. MÁRCIUS 64/1

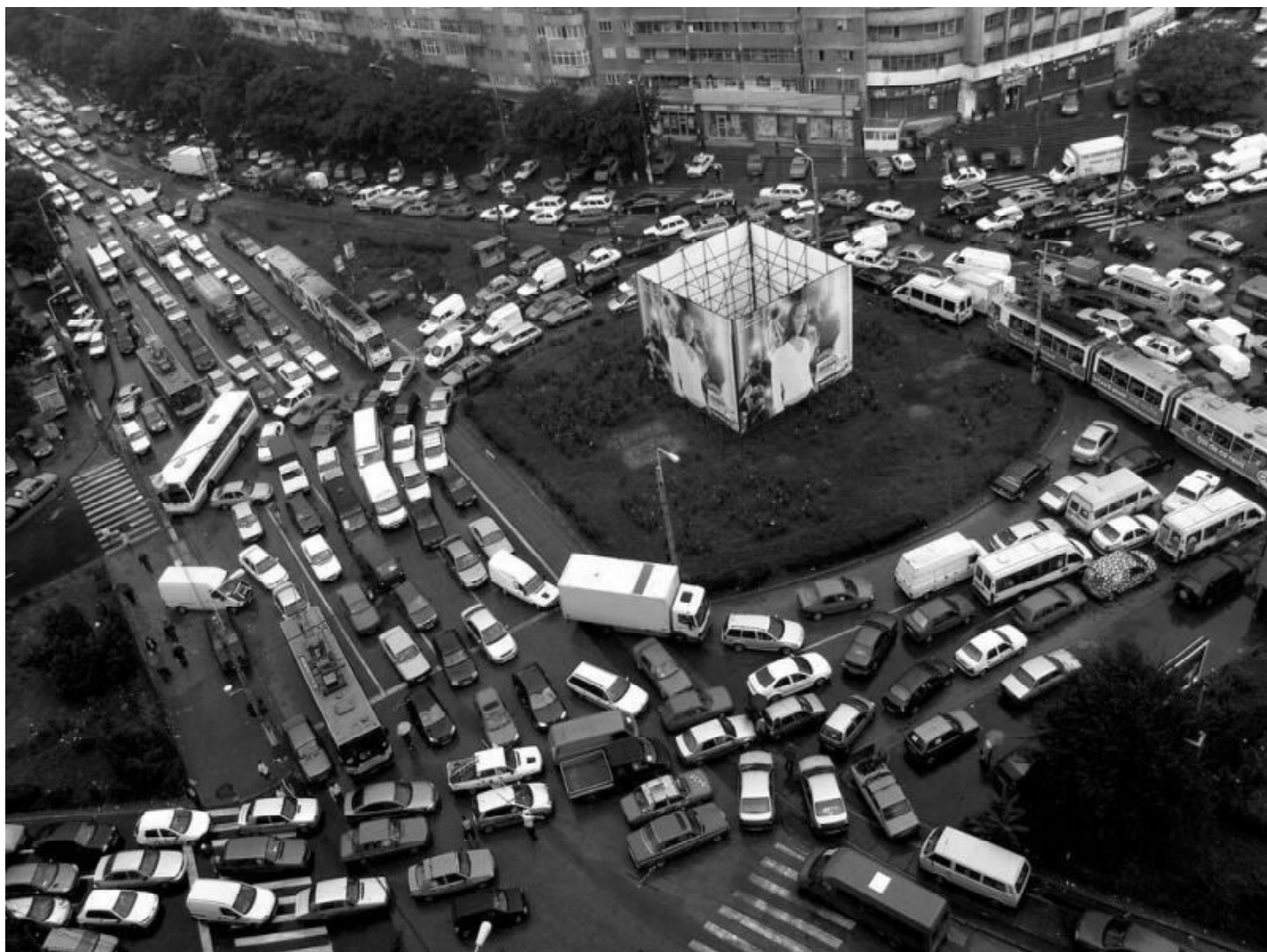
BUDAPESTI MŰSZAKI ÉS GAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM

*„A közlek-mérnök számára nincs határ
A zűr-zavarból rendszert ő csinál
Eszét dicsérik utak, s hálózatok
Életre kelnek a falvak s városok”*

/Közlekkari himnusz/

Kedves Olvasó!

2007. Még leírni is furcsa. Nem is oly rég az évszám eleji kettést ízlelgettük, azóta pedig több, mint féltucatszor kellett új naptárt venni, vagy belejavítani a régibe.

Álmok és emlékek... Megvalósult célok s elfeledett lehetőségek... Megőrzés és vágy az újdonság varázsára. Eltelt egy év, öregebbek lettünk s tapasztaltabbak... Vagy talán pont a tapasztalatok segítségével lettünk lelkünkben fiatalabbak és érettebbek magának az életnek a befogadására. Egész létünk ellentétek és kettősségek bonyolult szövődéke, de nélkülük értelmét veszítene. Feladatunk annak megértése, hogy minden apró rezdülés óriási hullámot indíthat el. Ezért ne csak az óév hajnalán és az újév küszöbén töprengjünk saját létünkön, s vegyük számba cselekedeteinket, hanem néha talán szürkének tűnő mindennapjainkban is. Hisz minden egyes perc hatalmas ajándék az élettől, annak minél teljesebb megélésére...

Az újév némileg megújult újságot hozott, igyekszünk minél színvonalasabb módon szórakoztatni és tájékoztatni Benneteket. Az új beléptető rendszerről mindenkinek vannak kellemes s még kellemesebb élményei, ennek jártunk utána. Némileg bővült kultúra rovatunk, aktuális számunkban katartikus hangulatú film- és irodalmi művet boncolgatunk, s a szabadidő izgalmas s a műveltség szempontjából hasznos eltöltésére adunk tanácsokat. Ajánlom figyelmetekbe az Érzések című alkotást, nagyon elgondolkasztó. Szinte kihagyhatatlan a mindenki által bálványozott Mechanika III. tantárgyat előző félévben oktató Béda tanár úrral készült interjú, s kellemes perceket szerezhet a harci-személygépjárműveket bemutató cikk. S a lelkivilágokat is (le)ápoljuk...

Forgassátok nagy szorgalommal aktuális számunkat, hisz mint mindig, most is Nektek készült, s Ti általatok. Továbbra is várjuk a vállalkozó szelleműeket a KözHír szerkesztéséhez a kozhir@kozlekkar.hu címen, vagy a következő ülésünkön. Figyeljétek a hirdetőtáblákat!

Addig is a stáb nevében sikeres és élményekben gazdag félévet kívánok mindenkinek!

Jó utat a Közlekesnek!

balasnyikov

Tartalom

Hírek röviden	3
Aranyköpések	3

A forgóvilla és ami mögötte van	4-5
---------------------------------------	-----

A magyarországi "MVP"	6-7
Könyvajánló	7

Katonai járművek	8
------------------------	---

Lelkisegély	9
Műsajt pályázat	9

Az oktató is (volt) ember	10-11
---------------------------------	-------

Végző állomás	12
Emlékek	13

Programajánló	14
---------------------	----

Kacsa nagy húsos tálja	15
Punky	15

Viccek	16
Impresszum	16

KözHÍRdetés!

Nem a Gépelemek Tanszéknek ajándékoznád minden tehetségedet? Többet érzel Magadban, mint az asztalfióknak írni? Kezdő logisztikus, de profi szervező vagy? Örömmel várunk, ha kedvet érzel a rajzoláshoz, cikkíráshoz, vagy akár az újság szerkesztéséhez!

Hírek röviden

A 2006/2007 tanév második félévének időbeosztása:

Szorgalmi időszak: február 12 – május 18.; **Pótlásra szolgáló időszak (BSc):** május 21 – május 25.; **Vizsgaidőszak (Bsc):** május 29 – június 22. **Vizsgaidőszak (osztatlan képzés):** május 21. – június 29.

Tanítási szünetek: március 15.: nemzeti ünnep; **április 9.:** Húsvét hétfő; **április 10.:** dékáni szünet; **május 1.:** a Munka Ünnepe; **május 28.:** Pünkösdi hétfő.

Munkanap-áthelyezések: március 16-i pénteki pihenőt március 10-én, szombaton; míg a május 1-e előtti hétfőt április 21-én, szombaton kell ledolgozni.

A Hallgatói Képviselő **április 22-én** rendezi meg a **Rakparti Szlalomparty** autós ügyességi versenyt. Helyszín a Műgyetem rakpart K és Z épületek előtti szakasza. Bővebb tájékoztatás a hirdetőkönyvön, illetve a következő honlapon: www.szlalomparty.hu –n.

Március 30. és április 5. között idén is megrendezésre kerül a hagyományos **Kari Napok** rendezvénysorozat. A csapatok nevezéseit március 21-én 20:00-ig várják a szervezők. Ismét megrendezésre kerül a **Hajtányverseny**, melyet több nagyobb felsőoktatási intézmény számára is meghirdetünk. A további részleteket elolvashatjátok a plakátokon, a www.karinapok.hu oldalon és a Közértes hamarosan megjelenő Kari Napok különszámában.

A múlt félévi **diákigazolvány matricák 2007. március 31-ig érvényesek.** A 2006/2007-es tanév második félévére érvényes matricákat előreláthatólag március elejétől lehet felvenni a KTH-ban.

Április 4-én, 12:00 és 18:00 között kerül megrendezésre az **Egyetemi Tájékoztatói Sportok Fesztiválja.** Helyszín: az Egyetem parkja, a CH épület és a Goldmann tér közötti terület. Verseny központ (cél/rajt):

a K épület délnyugati oldalánál lévő rét. Jelentkezés: a célban, asztaloknál. A nevezés ingyenes! Minden induló ajándék pólót kap. Karok közötti verseny, a legtöbb résztvevőt produkáló kar értékes jutalomban részesül! További információ: Pelyhe Dániel: pelyhed@freemail.hu; és Péley Dániel: daniel.peley@gmail.com.

A **Hallgatói Iroda** továbbra is várja szolgáltatásaival a hallgatókat. Lehet fénymásolni, nyomtatni, iratot fűzni, laminálni. Kapható még **HaBár póló, Daloskönyv, szakestélyes korszak**. Nyitva tartás a megszokott: hétfőtől csütörtökig 15:00-20:00-ig. (Baross fsz. 8-9.)

A Hallgatói Képviselő nevében mindenki kellemes félévkezdést kívánok!

Eddy

Nem mi mondtuk...

Rovatunkban tisztelt oktatóink legnépszerűbb mondataiból gyűjtünk össze egy csokorra valót.

„A módszer, az a hasraütés, mérnöki hasra...”	(Gépelemek)
„Tavaly is ugyanezt rajzolta le, akkor most minek rajzolja újra?”	(Mechanika)
„A pályagörbének és a merev testnek annyi köze van egymáshoz, mint a Túró Rudinak az úrhajóhoz...”	(Mechanika)
„Álljon meg a menet, még nekem is vannak személyiségi jogaim, nemcsak maguknak...”	(Áramlástan)
„Ja, ha a kettőt összeadnánk, lenne ekvivalencia? Igen, igen, nem...”	(Irányítástechnika)
„Az öngyilkos elsődleges célja, hogy felhívja valamire a figyelmet... Mondjuk bevesz 200 C-vitamint...”	(Reklámszociológia)
„Mi a különbség a skizofrén és a pszichopata között? Az egyik nem hiszi el, hogy $2 \times 2 = 4$, a másik elhiszi, de soknak találja...”	(Reklámszociológia)
„Régen még úgy volt, hogy egy ékszíj köré építettek öt-hat féle Ladát, nem fordítva...”	(Reklámszociológia)
„...kapnak kékeszöldet, ami majdnem rózsaszín...”	(Reklámszociológia)
„Látták már az új Tesco gazdaságos vibrátort?!”	(Reklámszociológia)
„Azonnal transzformált üreshalmazként esik ki a fejből, s nem formálódik életérzéssé.”	(Közlekedésszociológia)
„Az én szellemi színvonalamon is feltűnt, hogy b*zi sok metrót építünk.”	(Közlekedésszociológia)
„A terveknek már akkora az inercijája, hogy biztosítja a szerkevény egyensúlyi helyzetét.”	(Közlekedésszociológia)
„Minket közlekedéseket neveznek cukrásznak?! Ez azért vicces, mert agyament gépészek.”	(Közlekedésszociológia)
„Mondhatnám, hogy a most kezdők a default kifejezés szerint a BME Light-ot járják.”	(Közlekedésszociológia)
„Számszakilag kijön, kell hozzá Duna méretű mozgólépcső, 86 km hosszú szerelvény. De hogy cirkulálom azt, ami Szolnokon fordul?”	(Közlekedésszociológia)

Személyiségvédelmi okokból nem közöljük az iménti idézetek alkotóját és természetesen gyűjtőjét sem. Viszont egy újabb ok, hogy mindenki gyakrabban járjon órákra és többet jegyzeteljen.

A forgóvilla és ami mögötte van

Egy villa, amely nem a Rózsadombon áll... Ez nem egy törvény, nem lehet megkerülni... A diákság meglepődött a modern technika begyűrzésén a Baross kóli ódon falai közé... Erről az új jelenségről faggattuk Bózsvári Gábort, a Hallgatói Képvisellettől, valamint Kulcsár Péter portást.

Először Gábort kérdeztük.

Mi volt a fő oka, hogy idekerült a beléptető rendszer?

- Ez már régi történet, mert amióta itt lakom a koleszban, mindig az volt a cél, hogy a kollégiumot és a HaBárt külön lehessen kezelni, valamint lehetőség legyen a vendégforgalom ellenőrzésére. A probléma forrása az volt, hogy a kollégiumban este 11 óráig lehet maradni, a HaBárban pedig elvileg hajnal 2-ig, és ez az eltérés folyton gondokat okozott.

Másrészt a HaBárból följártak a felső emeletekre, és mindig összekoszolták a mosdóhelyiségeket, valamint voltak olyan külsősök, akik randalíroztak. Ez volt az egyik ok. Persze nem ilyen megoldásra gondoltunk, azonban elszaporodtak az utóbbi időben a besurranó tolvajok, bejöttek, bekopogtak a szobákba, és meglepődtek, ha bent voltunk. A nyitott szobákból elvitték az értékeket. Ezek mellett szükségesnek láttuk a falemberek kiszűrését is.

- Miből áll a beléptető rendszer?

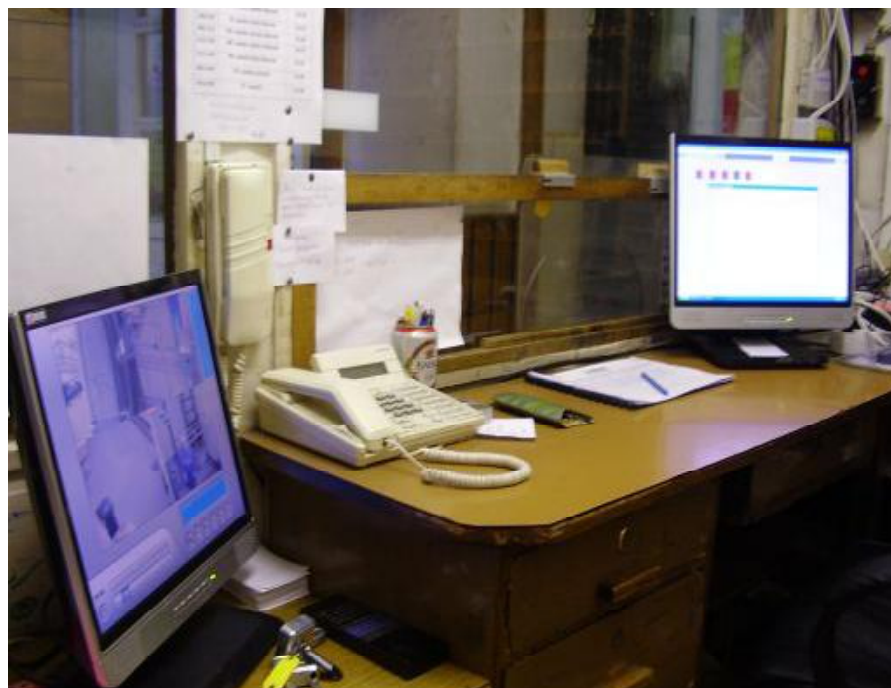
- A rendszer nem csak a forgóvillából áll. A forgóvilla hivatott a kollégium, valamint a konditerem és a HaBár vendégeit szétválasztani. A villán keresztül a kollé-

gumba lehet feljutni, aki pedig az alagsori helyiségeket látogatja, nem kell igénybe vennie a villát. Tudjuk, hogy a vendégek fogadása jelenleg elég nehézkes és kényelmetlen, gondolok itt a sok papírmunkára, azaz a vendégeknek sokat kell várni, papírt tölteni, stb., azonban a rendszer próbatüzében működik, a hibák,

problémák feltárása miatt. A vendégek fogadásának rendjén szeretnénk módosítani, egyszerűbbé téve a vendégek fogadását, bejutását. Addig is számítunk a kollégisták és vendégeik türelmére és megértésére.

A forgóvilla telepítése mellett az alagsorban le kellett zárni a HaBár melletti lépcsőházat. Ez a kollégistáknak picit kényelmetlen lehet, mert ha a HaBárba, a konditerembe, a tornaterembe, vagy focizni szeretnének lemenni, akkor ezt csak a forgóvillán keresztül tehetik meg. Egyébként a kulcsokért el kell menni a portáshoz. Remélem, hogy átlátják majd az előnyeit, és hamar megszokják az új rendet. A szabadba nyíló ajtók a portásfülkéből távvezérléssel nyithatók, erre a tűzvédelmi előírások miatt van szükség. Ugyanis, ha tűz üt ki, a portás meggyőződik arról, hogy nem téves-e a riasztás, majd ezután az összes kijáratot megnyitja, szabaddá téve a menekülési utakat.

Végiggondoltuk, hogy lehetne csalni a rendszerrel, és ezeket megpróbáltuk kiküszöbölni. Persze nem gondoltunk mindenre, a kollégisták kreativitása határtalan, de igyekeztünk a legtöbb dolgot összeszedni.

- Mire számíthat az, aki kerékpárral közlekedik?

- A gazdasági bejárat mellett van egy helyiség, ahol néhány évvel ezelőttig turkáló volt, bár erre talán már kevesen emlékeznek. Ott kerékpártárolót alakítottunk ki, bár egyelőre kerékpártámasz még nincs, de folyamatban van a beszerzése. Aki kollégista, az a gazdasági irodában (101) igényelhet jogosultságot a tároló használatához, és utána oda teheti a bringáját, így nem kell felcipelni az emeletre, a folyosóra. A kerékpártárolóba csak az arra jogosultak léphetnek be (azaz akik kértek jogosultságot), a rendszer naplózza a kártyahasználatot, így visszakövethető, hogy ki mikor lépett be. Jelenleg is találhatunk bent motorokat és bicikliket, és ma is kértek jogosultságot.

- Hogyan lehet nagy csomaggal bejutni?

- A forgóvilla mellett lévő korlát alul úgy van kialakítva, hogy ott át lehet tolni a nagyobb csomagokat.

- Milyen más megoldások lehettek volna még?

- Sorompó, vagy szétnyíló lengőkar, mint a nagy áruházakban, vagy fésűs kapu, mint a strandokon. Sok más megoldás lehetett volna még, de a helyszín és az anyagiak megszabták, hogy mit lehet telepíteni.

- Hány beléptető kártya van?

- Ötszáz darab rádiófrekvenciás közéletítő kártyát vettünk. Bővíthető a rendszer több ezer kártyára is, de egyelőre elég, ami most van. Két-három esetben többször eddig nem fordult elő, hogy elhagyták a kártyát. Vannak vendégkártyák, ötven darab található a portán, ami nem mindig elegendő, de ha még újakat programozunk fel a rendszerbe, akkor ez a probléma is megoldható.

- Ha kiköltözök, más megkaphatja a kártyámat?

- Igen, mert a kártya ugyanúgy a kollégium tulajdona, mint például a szobakulcs, a lámpa, falvédő, az ágynemű, így a kártyát is fel kell venni beköltözéskor. A kiköltözésnél leadod, például nyáron, és mikor ősszel jössz vissza, lehet, hogy teljesen más kártyát fogsz kapni. Ha valaki elhagyja a kártyáját, azért kell fizetni a másodikért, mert ezek a kártyák elég drágák, valamint a kollégiumnak így okozott kárt meg kell téríteni.

- Hogyan lehetséges az, hogy a rendszer elfelejti, hogy az ember már bement?

- Pontos választ nem tudok adni, én még ilyet nem tapasztaltam.

- Mi történne, ha valaki átmászna a nyíláson?

- Volt már példa arra, hogy átbújtak. Többek közt ezek kiszűrésére kamerás megfigyelő rendszert is telepítettek, mely segítségével visszakereshető és azonosítható a rendetlenkedő személy. Az első hetekben sokan ugráltak, ők, ha jól tudom, figyelmeztetésben részesültek.

Kérdéseinkre a portás is készségesen válaszolt.

- Mennyire zavarta Önt, hogy ennyi pluszfeladatot ró Önmre ez a rendszer?

- Különösképpen nem zavart, mert ezekhez hozzá vagyok szokva, mert olyan helyről jöttem, ahol ilyenekkel dolgoztam több éven keresztül.

- Miből áll ez a beléptető rendszer?

- Az ajtókra mágneszárak vannak szerelve és a forgóvillán keresztül lehet a kollégiumba bejutni. Ha valaki használja a kártyáját, akkor kapok jelzést a rendszertől. A monitorok segítségével tudom ellenőrizni a ki- és belépést, így rögtön látom, ha valaki illetéktelenül szeretne bejönni.

- Hányszor tapasztalt olyat, hogy valaki átmászott vagy átbújt rajta?

- Előfordult elég sokszor, mert most huszonkettő vagy huszonhárom figyelmeztető levél lett kiküldve a fiúknak, akik nem megfelelően használták.

Sehi&Vera

A magyarországi „MVP”

avagy a közlekkar gyermekei menni művelődni Tatai út

Minden év novemberében van egy pénteki nap, ami más, mint a többi, és amelyet minden hallgató epekedve vár. Ez nem más, mint a nyílt nap és a TDK napja. Mit tesz ekkor a többség? Csütörtök délután hanyatt-homlok hazaindul, hogy minél jobban kihasználja a hosszú hétvége adta lehetőségeket... Idén én nem ezt a modellt követtem. Már jó előre elterveztük két társammal, hogy mire használjuk ki ezt a „szabandapot”: elmegyünk a Magyar Vasúttörténeti Parkba.

November 17-én reggel verőfényes napsütés köszöntött rám, ahogy kitekintettem az ablakon. Si-etnem kellett, hisz kb. 35 percem volt, hogy a megbeszéltek szerint, háromnegyed 10-kor a Lehel téren legyek. Kék metró, tömeg, Lehel tér, 14-es villamos végállomása, találkozó. 3 fős csapatunk megszállta a bent álló 14-est, amely 20 perc alatt juttatott el bennünket a vadregényes angyalföldi tájon át a Rokolya utcai megállóhoz,

ahonnét még 5 perc séta várt ránk, hogy beléphessünk „Európa legnagyobb interaktív vasúti parkjába”. Amiből jelen esetben az interaktívot nyugodtan leghagyhatjuk, hisz téli szezon lévén, nem lehetett az extra szórakozási lehetőségeket igénybe venni. Viszont, hogy előnyünk is származzon, ugyanezen okból nem kellett fotójegyvet váltanunk! A bejáratnál egy székelykapu és egy teljes sorompó fogadja a látogatókat, ám ezeken túl már feltűnnek a MÁV immáron nem titkolt kincsei. A park területére lépve béke és nyugalom fogadott bennünket, jobb kéz felé árnyas, füves liget, bal kéz felé pedig mintegy huszonegynéhány különböző típusú gőzmozdony látványa. A kisebb méretű HÉV mozdonyoktól kezdve, a legendás 424-esen át a tehervonatokat továbbító 520-asig a magyar gőzvontatás összes ismert szereplője megtalálható itt. Néhányuk vezetőállására lépcső is vezet, hogy a hajdani mozdonyvezetők és fűtők szemszögéből is megismerhesse a nagyközönség ezeket a monstrumokat. Ha ezt a területet bejárjuk,

már is a körfűtőház tövében találjuk magunkat. Az épület délnyugati felén található az ajándékbolt és a büfé, ezek felett pedig, a hajdani irodák helyén, egy kisebb történeti kiállítás kapott helyet. Ám az igazán érdekes dolgok mégiscsak a fűtőház mozdonyszínében lakoznak. Az, hogy pontosan mit is találunk itt, az leginkább annak függvénye, hogy az év melyik napján látogatunk ide. Mi most egy eredeti Csajka sínautót, valamint régi, ámde annál szebb és patinásabb személykocsikat (I., II., III. oszt., salonkocsi,

hálókocsi) láthattunk, no meg a Keleti pályaudvar élethű, kicsinyített mását! A terem végében pedig az M44-es sorozat prototípusa (A25-016) pihent.

Ezen a novemberi napon akár ennyi is lehetett volna a zárt terű kiállítás, de nem a szemfüles közlekeseknek! Ugyanis, mint utólag kiderült, a fűtőház további része (legalábbis most téli időszakban) nem megtekinthető. Ám lelkes kis csapatunk előtt egy nyitott ajtónak hála nem maradhattak

rejtett titkok: Láthattunk 4, azaz 4, igen, ismétlem 4 db NoHAB-ot! Öröm volt így 6 évvel a kivonásuk után együtt látni a 001, 006, 019 és 020 pályaszámú M61-eseket. Rejtőzött itt még a teljesség igénye nélkül M31-es Zetor, ABmot, ABbmot, M32...stb. Találkoztunk az eredeti festésű V63-001-essel is, melynek egyik vezetőállását mozdony-szimulátorral alakították át, és melyet az interaktív programok keretében bárki kipróbálhat (persze legközelebb csak ta-vasszal...). A karéj harmadik harmadába szintén egy nyitott ajtón jutottunk, ahol hamisítatlan műhelyfeeling fogadott minket (azt pedig szeressük! J), ugyanis egy „szétdöntött” M28 állomásozott itt, valamint egy gyönyörűség: a zöld-piros színekben pompázó 109-109 pályaszámú gőzmozdony, amely alighanem festésre várt, legalábbis az elsőre beazonosíthatatlan színekű zöld festéket tartalmazó kádból következtetve. Emellett még láttuk a télapó motoros hajtányát is fűtőházban (nem vicc, aki nem hiszi, járjon utána!).

Ahogy olajtól tapadó cipőtalppal kiléptünk a szabad levegőre, rádöbentünk, még korántsem láttunk mindent. Nem részletezem pontosan, mik sorakoztak a vágányokon, hisz akkor akit annyira nem érdekel ez a téma, abbahagyná a cikk olvasását, akit meg érdekel, az előbbutóbb ügyis ellátogat ide. Legyen elég annyi, hogy láthatóak a magyar villamos vontatás hőskorának szereplői, vasúti daruk, ágyazatrostáló (közlektan 2 rulez!), hóekék, vagy motorvonatok, stb. Mindez gondozott és csendes környezetben szervízva.

Aki érdeklődik a vasút iránt, itt igazán jól érezheti magát, és közben észre sem veszi, hogy máris eltelt több óra, mióta belépett a kapun. (Viszont aki csak elkísér egy ilyen személyt, szigorúan saját felelősségre tegye!J) A park megközelítése lehetséges BKV-vel (14-es villamos, 30-as busz), de áprilistól októberig különvonat is közlekedik a Nyugatiból, napi 4 alkalommal. További információ: <http://www.mavnosztalgia.hu/tortenet>

Freetz

If you can't read this, you're illiterate

Az analfabéták már a címnél elvéreztek, de ha már ezt a mondatot olvasod, akkor megnyugodhatsz. Mivel fél oldalba nehéz lett volna 1001 mesét belesűríteni, – bár mérnökember számára, és a “háromcsíkos sportszer” reklám szerint nem létezik lehetetlen – más ötletem támadt, és inkább “gazdaságos” szemléletre váltottam, mondván: A legkisebb is számít!

A középiskolai könyveket nem kell senkinek bemutatni – köztük annak a közkedvelt sorozatnak a tagjait sem, amelyeket az ember akár alapfelszereltségként birtokolt, akár végső megoldásként használt, abból az örökérvényű tételből kiindulva, hogy az időt nem lehet megállítani (kivéve, ha például az órákból kivesszük az elemet): Kötelező olvasmányok röviden. Ennek akár az angol nyelvű kistestvére is lehetne az Oxford Bookworm Library gyűjtemény, jelen könyvajánló témája.

Ahogy az előző párhuzam sejteti, nem több száz lapot beborító betűtengerre kell gondolni, hanem szolid 40-50 oldalas füzetecskékre, amelyek az ösztöndíj töredékéért beszerezhetők, és egy jól megtermett kabátzsebben is kényelmesen elférnek, hát még a polcon, az asztalon vagy az alatt. Tény, hogy ezek a kis

szösszenetek angol nyelven íródtak, de nem csak kétféle embertípus (a felsőfokú nyelvvizsgálóval rendelkező, illetve a szótárunkerben élő) fogyaszthatja őket mellékhatások nélkül. Hat nehézségi szint létezik az olvasás közben előkaparandó szókincs szempontjából, valamint minden könyv hátsó szegmensében található néhány szómagyarázat, illetve kérdések és feladatok, melyek végigkísérik az olvasás folyamatát és fokozzák az érdeklődést. Szó, ami szó, sokkal nagyobb a sikerélmény, mint mikor az ember modern irodalmat olvas, mert az többnyire olyan bonyolult, mint cselekményt találni a betűlevesben.

Mélyenszántó elemzések helyett inkább csak mazsolálgassunk a széles választékból. Kezdetnek itt van néhány mese, hogy ne legyek teljesen hűtlen magamhoz: Aladdin and the enchanted lamp, Alice's adventures in Wonderland, Pocahontas, The jungle book. Ezekkel olyanok is boldogulhatnak, akiknek angol nyelvtudása kimerül a yes, no és egyéb hasonlóan bonyolult, esetleg trágár kifejezések magabiztos használatában. Egyébként a felmérések szerint a felnőttek is sok mesét olvasnak, különösen választáskor, de lépünk tovább, és nézzük, ki az, aki igen egyszerűen megtalálja a

hozzáillő olvasmányt! A magányos típus (Robinson Crusoe), a gyors (Reflex), a szellemes (Ghost stories), a vérengző (Dracula), a bűnöző (Love or money – a Pénzt vagy életet! szlogen új változata), a lázadó (Mutiny on the Bounty), az Amerika-imádó (American crime stories; New Yorkers), aki szerelmes (Love story) akinek nagyok az elvárásai (Great expectations), aki imád aludni (The big sleep), aki a nőket imádjá (Little women; The woman in white), aki sötétségben él (Night without end), aki vérbeli közlekes (The railway children), a született uralkodó (Love of a king; A little princess), aki hármásban szereti (Three men in a boat), akinek mindenért meg kell küzdenie (The silver sword), a mázlista (The lottery winner), a titokzatos (The secret garden), és még sokan mások.

Ha magadra ismertél, ne habozz, ha egy ismerősödre, akkor meg főleg ne; rohanj a könyvesboltba! Nem tudod, melyikbe? Most életemben először örülnék, ha Alexandra lenne a nevem, mert akkor elsüthetnék még egy poént, de mivel ez a helyzet nem áll fenn, inkább kerestem egy témába vágó idézetet Jim Loy-tól: „Próbálok elolvasni egy könyvet arról, hogyan relaxáljunk, de folyton elalszom”.

Seherezáde

Katonai járművek

Az A-10 Thunderbolt harci repülőgép

Kedves lányok és fiúk! Inkább fiúk. Most induló rovatunkban minden hónapban bemutatunk egy, szeretett közlekedésmérnöki tudományunk szerves részét képező harci eszközt. Pacifista, vagy más olyan kolléga, aki úgy képzelem, hogy a mérnöki munka kizárólag az élet jobbítása érdekében létezik, most lapozzon tovább, a többiek pedig megtudhatják, hogy miért is szerez ez a repülő egyre kétesebb hírnevet.

1966-ban, a hidegháború kellős közepén született meg az elképzelés, hogy az amerikai hadseregnek szüksége van egy nagy tüzerővel rendelkező, jól manőverezhető harci gépre, ami a szárazföldi csapatokat hatékonyan támogatni tudja. Ezen kívül furcsa módon igényként merült fel az olcsó megvalósíthatóság (minden relatív, a gép ára 13 millió dolcsi), a nagy hatótávolság, és a rövid felszállási és landolási úthossz. Hat repülőgépgyártó cég mutatta be a saját fejlesztését. A tesztek eredményeit mérlegelve az Egyesült Államok Légierője 1973-ban a Fairchild cég YA-10A jelű modelljét választotta.

Az elsődleges követelmény a repülővel szemben, hogy minden körülmények közt támogatni tudja a szövetséges szárazföldi erők harci tevékenységét. Ezt tökéletesen el is tudja látni, emellett még a szervizelése, és utánpótlásának biztosítása is egyszerűen és gyorsan megoldható. Mivel kis sebességnél és alacsony repülési magasságon (~1000 láb) is stabil és jól manőverezhető, ezért

kifejezetten alkalmas harcokcsik és más erősen páncélozott célpont megsemmisítésére. Bevetették az első és a második Öbölháborúban, Koszovóban és Afganisztánban.

A repülőgép kialakításából következik, hogy a sérülékenysége kicsi. A General Electric által szállított TF34-GE-100 fantázianevű, utánégető nélküli turbólégcsavaros hajtómű elhelyezését úgy oldották meg, hogy az általában a föld felől érkező géppuska, vagy gépágyú-lövedékek elől fedezve legyen. Sérülés vagy meghibásodás esetén egy hajtómű is elegendő tolóerőt biztosít a pilótának a hazatéréshez. Az üzemanyagtartály a törzsben van, és találat esetén automatikusan kiüríti magát. A pilótafülke titánborítású, így ellenáll a 23 mm-es páncéltörő lövedékeknek is.

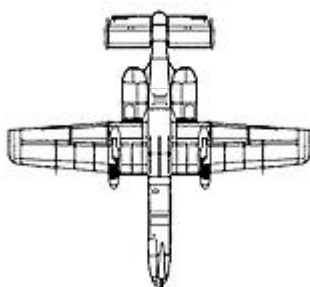
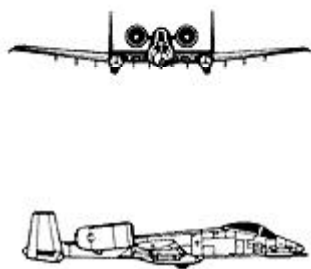
A repülőgép a taktikai „intelligens” fegyverek nagyon széles választékából felfegyverezhető, de a legismertebb és egyben legvitatottabb fegyvere a 7 csövű 30 mm-es fedélzeti gépágyú, amely 65 l/sec-os tengely körüli forgással félelmetes tűzgyorsaságot biztosít. Ez 455 uránmagos lövedék kilövését jelenti másodpercenként. Ezeknek a lövedékeknek az uránmagja az, ami a páncélzatba csapódás után felizzítja a környezetét, miután a mozgási energiája hővé alakul. Mozgási energiája van elég, mert a sebessége 1000 m/s feletti és még ráadásul jó nehéz is. Mivel az olvadáspontja 2000°C, úgy halad az acélban, mint a kés a vajban. Ugyan-

akkor meg is gyullad (ennek hőmérséklete csak 700°C), így urán-oxid keletkezik. A lövedék miután átolvasztotta a páncélzatot, a nagynyomású olvadék a földi járműben tartózkodókra fröcsköl vagy meggyújtja az üzemanyagot.

Az A-10-es legutóbb két hete szerepelt a médiában, mikor nyilvánosságra került egy 2003-as bevetésről készült felvétel, melyet a pilótafülke kamerája rögzített. Ebben, az amerikai pilóta és a földi irányítás együttes hibájának és figyelmetlenségének „köszönhetően” kapott két sorozat uránt egy brit menetoszlop és vesztette életét egy katona. Bennem azért felmerült a kérdés, hogy (egy külső szemlélő számára) az összes többi harctéren kilőtt, összes többi „ellenséges” jármű legénysége vajon miért érdemli meg jobban a halált...

Sok elemzés látott már napvilágot arról, hogy az urán-oxid később a helyi lakosságnak és a békefenntartóknak mennyire jelent nagy veszélyt, főleg a természetes háttérsugárzás és a hagyományos fegyverek némileg általánosabb jelenléte tükrében. Magyarán egy szerencsétlen irakinak vajon az jelenti-e a problémát, hogy a harctér egyik megsemmisített harcokcsijából áramlik ki a radioaktivitás, vagy esetleg az, hogy másnap egy elmebeteg felrobbantja-e a buszt, amin munkába utazik.

Peta!

Lelkisegély

Figyelem! A következő szöveg a nyugalom megzavarására alkalmas elemeket tartalmaz! Akinek nem inge, de tetszik neki, nyugodtan vegye magára. Néhány példa arra, hogy az emberi hülyeség határtalan, és aki ilyen egyedeket ismer, most jelezze, vagy hallgasson örökre. Kéretik az alábbiakat nem komolyan venni!

Tisztelt Szerkesztőség!

Szeretném, ha segítenétek nekem. A legutóbb, mikor az óráimat vettem fel a Neptunon, és a rendszer az összes órámat összepakolta szombatra, meg letörölte az adataimat, akkor valami megmozdult bennem. Elvesztettem az eszméletemet. Mikor magamhoz tértem, felismer-hetetlenül roncsolt gépromok között álltam, kábelek tekeredtek rám. Ez vajon mit jelenthet? Komoly a problémám?

Öchi Pöchi

Kedves Öchi!

Bizalmaddal megtisztelsz, és lehetőség szerint igyekszünk segíteni. A gondod, így félév előtt nem szokatlan, sőt mondhatnám, járványszerű. Főleg az egyetemisták körében tombol, a neve neptunusz utálusz kiborulusz. Ne aggodj, majd szépen elmúlik, ahogy a félév, és átadja helyét a vizgadrukknak. Feles energiádat pedig vezesd le, járj erősíteni, kondizni, és küzdj az életedért a 7-es buszon a reggeli és délutáni csúcsban.

De csak óvatosan a nyugdíjasokkal, ne inzultáld őket! Mint minden más az életben, ez sem tart örökké! És ne nyugodj meg véglegesen, hiszen az egész kezdődik előlről szeptemberben (feltéve, ha addig nem csuknak le garázda-ságért)! Minden jót, vigyázz magadra!

Tisztelt Szerkesztőség!

Számomra hatalmas problémával fordulok Hozzátok, remélem, tudtok nekem segíteni. A legutóbbi Sikertelenségi Vizsga-partin történt, amikor a többi csoporttársammal elég rendesen beharaptunk, és gyakran áldoztunk a porcelán istenségnek. Sajnos már nem sokra emlékszem, és a többiek sem tudnak segíteni. Táncoltam az asztalon, aztán onnan valahogy leszédtek, és a következő percben már a fallal smároltam. Szerintetek ettől lehetek terhes? Mit jelent a mézpor a számon? És ha lesz gyerekem, vajon hogy néz majd ki? Elég kemény lesz? Kérlek, hamar válaszoljatok!

Egy aggódó anyja (?)

Kedves anyuka (?)!

Öhm, öhm, mit is tudnék írni? Meglepett a leveled, erre nem számítottam. Hogyhogy sikertelen a vizsgád? El vagyok borzadva. Na de térjünk át a gondodra. Ha tényleg lesz CaCO₃ tartalmú gyereked, amit én erősen remélek, hogy nem következik be, akkor megvan hazánk számára az új csodafegyver. Vadabb, mint a Rambo, ridegebb, mint a Terminátor, kemény, mint a sziklás ember a Fantasztikus 4-esből. Szóval verhetetlen lesz, kis túlzással olyan, mint Chuck Norris. Csak vigyázz, nehogy valaki tévedésből elossa 0-val. De az is lehet, hogy az építőiparban próbál szerencsét, és a rossz kölyköket vele ijesztgetik, hogy „Vigyázz, ha rossz leszel, elvisz a meszes ember!”. Amennyiben sikerrel jár a project, örülnék a megtiszteltetésnek, hogy ha már a problémáddal hozzám fordultál, akkor a keresztszülőséggel is megtisztelnél! Remélem segítettem. Maradok tisztelettel.

Vera

A Műegyetemi Sajtóklub alkotói pályázatot hirdet, amelynek lehetséges témái: íttikok - találkozások - törtékek.

Pályázhat minden műegyetemista, próza, vers és fotó kategóriában.

Részletes pályázati kiírás: <http://musajt.bme.hu>

Leadási határidő: 2007. március 30.

Információ: palyazat@musajt.bme.hu

MűSajt
MŰEGYETEMI SAJTÓKLUB

A pályázatra benyújtott alkotások három kategóriában (próza, vers illetve fotó) kerülnek értékelésre. A nyertesek jutalomban részesülnek. Terveink szerint mindhárom kategóriában az első helyezett 15.000 Ft, a második 10.000 Ft, a harmadik helyezett pályázó 5.000 Ft értékű jutalmat kap. A pályamunkák értékelését a Műegyetemi Sajtóklub felkérésére egy többtagú zsűri végzi, mely fenntartja magának a jogot a hiányos vagy a formai követelményeknek nem megfelelő pályázatok figyelmen kívül hagyására.

Az oktató is (volt) ember...

Ebben a hónapban dr. Béda Péter tanár úrral, a Járműváz- és Könnyűszerkezetek Tanszék tudományos főmunkatársával készítettünk riportot, akivel elsősorban a mechanika trilógia keretein belül találkozhatunk.

Meséljen magáról valamit! Gyermekkor, egyetemi évek...

Szóval az a helyzet, hogy én már óvodában ide jártam erre az egyetemre. Olyan „egyetemi gyerek” vagyok (az édesapám egyetemi tanár volt), úgyhogy mondjuk a K épületnek az alagsorát viszonylag fiatalon felfedeztem. Aztán amikor egyetemista lettem, akkor viszont már rájöttem, hogy nem ismerem a K épület alagsorát. Szerintem a K alagsor egy általános probléma évek óta. Most is, mikor a K-ban óráim vannak, akkor egy teremnek az összes ajtaját megtalálni kívülről-belülről kiadós feladat, komoly bajok lehetnek. Amikor egyetemista lettem, a Gépészmérnöki Kart végeztem, ott pedig a matematikus-mérnök című szakot. Szerintem a hallgatók, akikkel összekerülök, érzik ezt, mert egy kicsit inkább vonzódok az elméleti részéhez az anyagnak, mintsem a gyakorlati részéhez, és ezt fel is szokták nekem róni. Ez talán gyermekkorban induló és aztán az egyetemi tanulmányok alatt erősödő „kór”.

Akkoriban azért egész más volt az egyetem. Mondjuk öt év alatt el kellett végezni, kötött tantervünk volt, ráadásul még a matematikus-mérnök szak, olyan jó hajtós valami volt. Negyedik évig ki sem látszottunk az órákból. És olyan jó kiadós számonkérések voltak, általában szóbeli vizsgával, ami úgy nézett ki, hogy meg kellett oldani a példát, és akkor utána a tanár elmagyaráztatta velünk, hogy miért is oldottuk meg úgy a példát, ahogy megoldottuk, és aztán utána még megkérdezett néhány dolgot, amit ő úgy gondolt, hogy fontos és kapcsolódik ehhez az anyaghoz. Szóval elég összetett

vizsgák voltak. Rettenetesen utáltam. Arra emlékszem, hogy az első négy év az egy merő görcs volt, nagyon könnyen ki lehetett esni az egyetemről. Két bukással lényegében be lehetett fejezni az egyetemet, ha ugyan-abból a tárgyból csinálja az ember. Negyedév után jó lett, akkor már úgy szabadabbra engedtek bennünket, és mindenki csinálhatta a maga ügyét, a maga bogarát, akinek volt. Általában addigra mindenkinek lett ilyen bogara.

Hogyan jött a tanítás?

A tanítás az úgy jött, hogy volt egy vérfagyasztó matematika szigorlat. Ezen a Gépészmérnöki Karon legendás Borbély Samu professzor vizsgáztatott. A szigorlat azt jelentette nála, hogy a Komplex

függvénytan című tárgyat, ami egy két féléves tárgy volt, az elejétől a végéig kikérdezte. De mindenkitől, aki szigorlatozott. Hát ezen én valahogy átmentem, kaptam egy négyest. Utána a professzor megkérdezte, hogy nincs-e kedvem a tanszéken demonstrátor lenni, ez az akkori Gépészmérnöki Karnak a Matematika Tanszéke volt. Akkor már helyettesítésként tartottam gyakorlatokat, meg zárthelyi példákat – az most egy nagyon népszerű dolog – találtam ki. Néhányat el is fogadtak, néhányat a tanszék nagy undorral félre is dobott, merthogy túl bonyolult volt. Amikor befejeztem az egyetemet, akkor Tudományos Továbbképzési Ösztöndíjas voltam, az jelenleg Ph.D hallgatónak felel meg. Az ilyenek akkor tanítani kellett az egyetemen, tehát gyakorlatokat kellett vezetni. Aztán utána így maradtam.

Mit gondol, miért veszik olyan nehezen a diákok a vizsgákkal járó nehézségeket, itt gondolhatunk akár a Mechanika III. három kemény zh-jára is?

Szerintem azért, mert nehéz a Mechanika III. három kemény zh-ja. Azért nehezek, mert a Mechanika III. a mechanika tárgykörből a legnehezebb tárgy. Az elmúlt félévben némileg szabad kezűt kaptam, akkor én voltam a tárgy keresztféléves részének az előadója, meg gyakorlatvezető, meg mindenféle egyéb. Ott próbáltam egy kicsit csökkenteni a három kemény zh-t, két kevésbé kemény és egy egészen kevésbé kemény zh-ra. Sajnos úgy láttam egy idő után, hogy azt is nehezen vették a hallgatók. Ez egy nehéz tárgy: ami nehéz, az nehéz. Nagy baj, hogy nincs vizsga. Tehát ha lehetne két

zárhelyit csinálni és egy vizsgát, akkor a hallgatók szerintem könnyebben tudnák azt a félévet elintézni.

Milyen a kapcsolata a diákokkal?

Ezt a diákoktól kellene megkérdezni, vannak nekem ilyen speciális tárgyaim, ott kollegiális, sőt néha a diákokkal az az érzésem, hogy többet tudnak, mint én. Van egy asztronautikai tárgyam, ami nagyon jópofa, mert ott vannak olyan hallgatók, akik az internetről már több mindent összenézegetnek az űrhajókról, mint amit én tudok. Az pedig nekem nagyon jó, ha egy csomó okos dolgot tudok tőlük tanulni. Az alapképzés jellegű tárgyakkal a tanár-diák kapcsolat kicsit bonyolultabb. Általános esetben nem tudom milyenre sikerül. Mindig attól függ, hogy milyen társaság jön össze, meg én milyen kapcsolatot tudok kialakítani az éppen aktuális társasággal. Nehéz ügy ez, mert ha túl kollegiális, akkor a hallgatók túl oldottak lesznek a nehézségek elfogadásához, szóval egyáltalán a Műszaki Egyetemre járni nehéz. Mondjuk valaki az egyik „túloldali” egyetemre jár, vagy bölcsészkarra, vagy valami ilyesmi helyre, akkor ott kevesebb küzdelem árán lehet diplomát szerezni. Ha az ember nem győtri egy kicsit a hallgatókat, akkor a hallgatók év közben nem győtrődnek, mert az ember olyan, ha nem hajtják, akkor ő sem hajtja különösebben magát. Túl baráti viszony mellett, a diákok nem biztos, hogy hagyják magukat hajtani. Persze tudom ez egyéni, van kollegám, aki ezt egész jól megoldja.

A Mechanika tárgyakon kívül milyen más tárgyak keretében találkozhatunk Önnel?

Vannak ezek az űrrel kapcsolatos tárgyak, Égi mechanika, Űrjárművek és mesterséges holdak dinamikája, talán ez a címe, és van egy harmadik, ami Képlékenységstan. Ezek két kredites választható tárgyak.

Pár szót a családjáról?

A felmenőim között igen nagy számban találhatók ilyen egyetemi emberek, egyelőre nőtlen vagyok, úgyhogy lemenőkről nem tudok beszélni.

Mit csinál szívesen szabadidejében?

Aludni szeretek, az nagyon jó. Télen, hogyha van tél, akkor síelni szeretek, zenét hallgatni és hát egy kicsit olvasni. Én kutatóként vagyok itt az egyetemen, és egy kutatónál a szabadidő, a hobby és a munka összefügg. Az ember elkezd olvasgatni valami könyvet, mondjuk, amiben elméleti fizikáról vagy matematikáról van szó, na most ez akkor micsoda, szabadidős tevékenység, hobby vagy munka, vagy mindkettő vagy egyik sem.

A kutatásról pár szót?

A kutatás pár szóban nehezen összefoglalható. Az én területem igazából elméleti mechanika, alkalmazott matematika. Erre a matematikusok azt mondják, fűj, ez nem matematika, a mérnökök meg azt mondják, fűj, ez matematika. Viszont rengeteg olyan gyakorlati feladat van, amivel elég sokat küszködnek és nem tudják, hogy mi van a mélyén. Például az egyik ilyen a nemlineáris rendszerekkel kapcsolatos problémakör. Az ember azt gondolná mondjuk egy gépről, hogy valamilyen paraméterének az átállítása hatására valahogy másképp fog viselkedni, mint eredetileg. Sokszor azt tapasztalja, hogy egészen nem várt módon történik ez a másképp viselkedés. Vannak híres példák, amikor a legnagyobb jó szándékkal próbáltak jobbat tenni egy szerkezetet, aminek következtében katasztrófák és robbanások és mindenféle egyebek jöttek létre. Ezeknek a mélyén igen gyakran nemlineáris jelenségek állnak. Úgyhogy az a fajta elméleti nemlineáris vizsgálat, ami a gyakorlattól távolinak látszik, ilyenkor sok esetben előkerül. Mindig van egy ilyen hullám a világban, amikor divattá is válik valamely tudományterület. Nem tudom, hogy a jelenlegi hallgatóság mennyire idős, de egy időben nagy divat volt a káoszelmélet meg a pillangó-hatás. Például az tipikusan ide tartozó dolog volt. Észrevették, hogy vannak olyan rendszerek, amelyek annyira a stabilitás határán vannak, hogy a legkisebb változás is egészen katasztrófális hatásokat okozhat. A hollywoodi filmekbe belekerült, úgy-

hogy a közgondolkodásba ez eljutott. A dolog mélyén az a magában nem túl látványos nemlineáris dinamika van, amivel én is egy picikét foglalkozom.

Mit gondol az új BSc képzésről?

Én erről nem merek gondolni semmit, majd meglátjuk. Azt tudom, hogy a Zürichi Műszaki Egyetemnek a matematika professzora azt mondta, hogy ők ezt bevezették, ami azt jelenti, hogy megtartották a régi képzés lényegét és a különféle szinteket átnevezték az úgynevezett lineáris képzés megfelelő szintjeinek. Azt is mondta, hogy hát ugye a régi képzés az náluk bevált, akkor minek megváltoztatni. Nálunk azért ez nem ilyen nyilvánvaló. Nem biztos, hogy a régi képzés olyan nagyon bevált és nem biztos, hogy ezeken nem kell változtatni. Azt hiszem egyébként, hogy a diákoknak ez elég kellemetlen, mert körülbelül egy olyan öt-hat éves periódus az, amíg az új keretek közé berázódik az oktatás. Sajnos azok a diákok, akik pont ilyenkor egyetemisták azok ebbe a berázódási periódusban lesznek kénytelenek az egyetemet elvégezni, tehát nekik ez elég nehéz lesz és küzdelmes.

És végül mit üzenne a diákoknak?

Ez egy roppant bonyolult kérdés. Ugye ez öt év... bár mostanában a jó ég tudja hány év alatt végez el egy egyetemista egy egyetemet. Szóval ez az az öt év, sokaknak már nem, de a többségnek még mindig az az utolsó időszak, amikor még viszonylag felhőtlenül élhetik az életüket, tanulhatnak, szórakozhatnak, járhatnak egyetemre, stb. Úgyhogy használják ki. Kihhasználhatják arra, hogy tanulnak, kihhasználhatják arra, hogy jól érzik magukat, ilyen többet nem lesz, tehát érezzék jól magukat!

Köszönöm a beszélgetést!

Melinda

Végső állomás?

Mi lett volna, ha lekéssük reggel a villamost, ha nem az első ajtónál szállunk fel a buszra vagy nem kávé, hanem teát iszunk a reggeli mellé? Valószínűleg semmi, de azért érdemes elgondolkodni a dolgon. Na nem túl sokáig, csak egy filmtrilógia erejéig. A Végső állomás pont a nézőknek a véletlenbe vetett hitére játszik, illetve ezt akarja némileg megingatni.

2000-ben, a tinihorror-hullám csúcsán megjelent Végső állomás kellemes darab volt, a sok eszement, késsel gyilkolós, frusztrált gimnazista után kifejezetten frissnek hatott. A Final Destination olyan klasszikusokhoz nyúl vissza, mint az Omen, vagy a Rosemary gyermeke, ahol a rémisztő előjelek és a borzongató atmoszféra a feszültségteremtés legfőbb eszközei. Történik ugyanis, hogy egy csapat végzős gimis Párizsba indul osztálykirándulásra - szemétség, mi csak Balatonra mentünk -, persze repülővel. Ám amikor már a gépen vannak, egyikük hirtelen maga előtt látja az ütött-kopott gép katasztrófáját és megpróbál mindenkit rábeszélni arra, hogy szálljanak le. Az így keletkező kavarodásban le is szállítanak hat diákot és hetedikként az egyik tanárnőt. Ők aztán döbbenet nézhetik végig, amint a repülő felszálláskor hatalmas tűzgolyóvá válik. Ettől kezdve a "látónoki képességekkel" felfegyverzett Alexnek nincs nyugta. Habár Alex megérzése megmentette a többiek életét, mégsem tudják eldönteni, hogy hálások legyenek-e neki, vagy inkább őt okolják a történetért. Az igazi rémálom pedig még csak most kezdődik. A baleset után nem sokkal különös körülmények között meghal az egyik túlélő, és a furcsa halálesetek ezzel még nem érnek véget. Alexben pedig megfogalmazódik a dolog lényege: azzal, hogy leszálltak a katasztrófát szenvedett gépről, még nincs vége a játéknak: ha egyszer rajta voltak a listán, akkor az életükkel adósak a Halálnak, aki igyekszik is behajtani az adósságot. Ám ha valahogy ki tudják játszani a "rendszer", akkor talán életben maradhatnak. Egyelőre... De tehetünk-e valamit a sorsunk ellen? Mi történik akkor, ha a Halál már felírta nevünket a listára? Alexnek egyszer már sikerült haladékot nyernie, de meddig tarthat ez az előny, ha az ellenfél maga a Végső? Mindenesetre meg kell próbálni, még akkor is, ha a Halál nem a fair play-ről híres. Feszültséggel és meglepetésekkel teli a történet, annyira, hogy a moziból kifelé jövet, valahogy minden potenciális balesetforrásnak tűnt.

A villamos túl közel volt, a teherautó sokkal nagyobbak látszott, mint máskor, a villanypóznák mintha nem lettek volna rendesen bebetonozva.

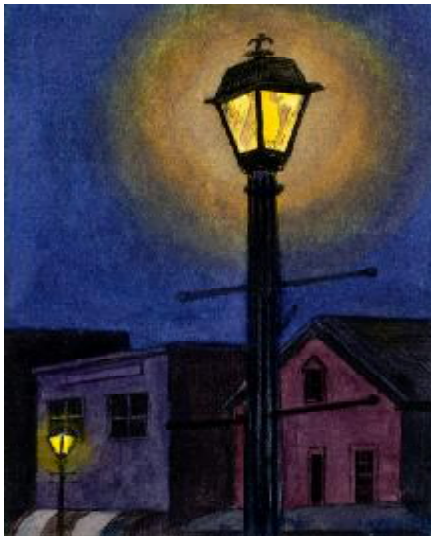
No, de menjünk tovább: Végső állomás 2, amiből az is kiderül, nemhogy az országút, de tulajdonképpen az égvilágon semmi sem biztonságos, ha az embernek éppen jelentős pechje van. A film nyitójelenetében látomászerűen megjelenik a főszereplő előtt az autópályán lejátszódó tömegkatasztrófa, és ez a látomás hamarosan valósággá válik. Azoknak, akik Kimberly közbelépésének köszönhetően megúszták a balesetet, a látomás szerint meg kellett volna halniuk. Ezért a maroknyi csapat előtt most ott a feladat: meg kell fejteniük, hogyan lehetséges, hogy túléltek, és hogyan maradhatnak életben, ha egészen biztos, hogy a Halál nem tágít, amíg be nem fejezi munkáját. Kimberly ott van az egész felfordulás kellős közepén és nem érti, miért ő az egyetlen, akinek ilyen megérzései támadnak. Úgyhogy felkeresi Clear Riverst, a 180-as járat egyetlen túlélőjét, hogy választ kapjon, és segítséget kérjen. Rájönnek, hogy mindegyiküknek van valami kapcsolata az előző katasztrófa áldozataival. Ez a történet arról szól, hogy a Halál visszatér befejezni a félbehagyott munkát. Vannak páran, akiket annak idején elszalasztott, ezért most visszatér, hogy helyrehozza a bakit. Van egy furcsa, kényelmetlen érzése az embernek, hogy valami nincs rendben a világban, és ha nem elég óvatos, könnyen odaveszhet. A fogorvosi rendelő, egy kórház, egy hulladékfeldolgozóba szorult kéz; az ilyen helyszínektől és helyzetektől a hideg futkározik a hátunkon. Ehhez még vegyük hozzá a Halált, ami folyton ott settenkedik a szereplőink sarkában, és máris minden együtt van egy izgalmas mozifilmhez: szerelmes éjszakából így lesz villanypásztora, sétakocsikázásból hullaszába rázás.

Ahogy a Végső állomás első része sokakat elbizonytalanított a légi közlekedés biztonságát illetően, úgy a folytatás az országutakat vette célba.

Egyszer fenn, egyszer lenn – játszhatnánk a szavakkal, és nagyon találó is lenne a produkció alkalmából. No de hagyjuk a nagy szavakat: Végső Állomás 3-ban Wendy egy kisikló és mindenkit halálba küldő hullámvasútról menti meg barátait. De a halál, ha egyszer lendületbe jön, nincs erő, amely megállíthatná. Egy gimnazista lány borzasztó rosszat álmodik: egy apró, véletlen baleset következtében kisiklik egy hullámvasút, melyen ül, a kocsi a mélybe zuhannak, és senki sem éli túl a balesetet. Wendy az utolsó pillanatban meggyőzi néhány barátját, hogy szálljanak ki: így ússzák meg, hogy a valóban bekövetkező baleset áldozataivá váljanak. De a halál nem mond le könnyen arról, hogy magával vigye az arra kiszemelteket. Véres és kegyetlen véget szánt a lánynak és barátainak, és tervét végre is hajtja: egyenként gyötri meg és viszi magával a baleset véletlen túlélőit. Úgy tűnik, nincs menekvés. A halál elől nincs hova bújni. De talán, aki szembenéz vele, legyőzheti. Talán...

A Végső Állomás trilógia egyike a legigényesebben elkészített horror-thriller filmeknek, kiegyensúlyozottan tudja adagolni és fenntartani a feszültséget a nézőkben, és egy sor olyan tulajdonsággal bír még, amitől színvonalas filmként emlékezhetünk később majd rá: nem használ egyszerűen sokkoló hatáskeltő eszközöket, ehelyett inkább a meglepetés erejével él, illetve a fondorlatos történet alapjáraton éberségre készíti a nézőket, ami szintén hozzáad a film szórakoztató hatásához. Amit mindenképp meg kell jegyezni a film kapcsán: még azoknak a leendő nézőknek is ajánlom a filmet, akik alapvetően nem rajonganak a "keményebb" thrillerekért, illetve a horror-filmekért, mivel ez a film nem felborzolni akarja az érzékeket, hanem sokkal inkább folyamatosan borzongásban és feszültségben tartani a nézőjét.

Emlékek...

Hajnal van. Elsuhanó árny a függöny mögött... Odakint az utcán az utolsó pislákoló lámpa még meggondolja, hogy felvillanjon-e hirtelen, mielőtt átadja helyét a ködfátyolba burkolózó játékos napsugárnak. Az ásító üvegablakok szelíd belenyugvással engedik léggé válni éjszakai virágoskertjüket, míg a fagytól dermedt kopasz fák ágai hosszan nyújtóznak a szétáradó fényességben. A pillanat varázsa lassacskán megszakad, mint a könnyű fonál, melyet gondtalan hajadon szőtt, s az ébresztő fényáradat mindent betöltő szürkeséggé válik, amint lényegéből mindent megmutat. Árnyak tovatűnnek, szivárványszín álmok fojtó homályba vesznek, s mint kútba esett apró virágszirmok, lassacskán elmerülnek...

Hagynám talán, hogy elveszenek ábrándjaim egy kábult s kedvtelen, lusta téli hajnalon... Elereszteném, s talán még búcsút sem intenék képzetem furcsa fellángolásainak egy hamvasszürke reggelen... Talán elgondolkodnék elmém pihekönnyű vágyképein, s eszembe sem jutna...

Eszembe sem jutna tán az az apró képecske, melyet szívem őriz az időtlen létben. Amikor az ébredő napfény apró gyöngyszemekként szórta szét párnámon megannyi szikrázó sugarát... Amidőn szememben megcsillant a remény a boldogság felé, s lelkem megújuló örömben fürödve köszöntötte az új napot. Nem ábrándoztam, nem álmodtam,

nem képzeltem, nem vágyakoztam s nem fojtottam érzéseim puha, légies, rózsaszín mámorba. Éltem, lélegeztem, éreztem és gondolkodtam, láttam és öleltem, gyűlöltem és szerettem, a senki voltam és egyben a minden, mert bár láttam az ijesztő árnyat a megszokott reggelen, mindez én is voltam, mert magamévá tettem... Mindent, mely egy kicsit is fontos volt nekem...

Láttam az ébredő mezők hullámzó virágtengerében játszadozni a csalfa, minduntalan tovalibbenő szellőt, s a piros szirmaikat pontogató élénk pipacsok vidáman biccentettek felém harmatcseppes fejcskékjükkal. Tarka pillangók kísérték a csörgedező patakocská mentén, fülembé mézillatú apró méhek dongták a gondtalanság dalait. Az öreg tölgyfa mély odvában álmosan pislogó bagoly hunyorgott rám, irigylvén, vagy tán sajnálván érdeklődése tárgyát. Az éjszaka szertefoszlott, örökül hagyva leplebe burkolt titokzatos teremtményeit. Hajnali utamon millió csodával teli pillanat ért, s habár szilárdan éreztem a langyos földet lábam alatt, a játszi könnyedség szinte felemelt.

Sétáltam... Sétáltam a tóparton az aranyfényben vibráló víztükröt csodálva, míg mezítelen talpam csintalan, s kacagó hullámok verdesték újra meg újra. Éreztem bőrömon a cirógató nádszálat, s a puha felhők rózsaszín gyapján át csodáltam az előbújó, forrón izzó napkorongot. A horizont, mint messzi délibáb vetítette elém távoli vidékek világát. Egy világot, melyben megéltem az álmot, világot, melyet bárki teremthet, s melyet szíve őriz az idő hosszú fonalán át... Világot, mely mindig bennünk él, mely a miénk, mely mi vagyunk, s mely nem álom többé.

Reggel van, csörög az órád, elnyom az álom, s jöleső a fáradtság. Reggel van, nem tudod a neved, pláne azt nem, milyen órád lesz, vagy ki fekszik melletted. Neked még hajnal, másnak már tanterem, fagyos utca, kávézó, munkahely... kinek mi a valóság. Talán mindenkinek ugyanaz, talán mindenkinek más... Összegyűrt takaró, egy szürke látomás, kábultság, gondolatfoslányok, így indul a nap... Vagy mást várnál? Talán nem is álmodtál... Talán csak egy lidércnyomás... Kócos a hajad... Merre voltál? Kérdések és nyomasztó benyomások, fájó, hosszadalmas másodpercek és megunt mozdulatok. Ez is Te vagy. Nem tetszik? Nézz tükörbe... Még nem látsz? Hideg zuhany. Talán segít: a testednek. Egy csók. Talán segít: a lelkednek. Egy ölelés: mindkettő egyszerre. De e kettő még nem Te vagy. A homályban elfeledted önmagad. Keresgelsz? Nem teheted. Kutakodsz? Mindhiába. Hisz azt sem tudod, mi a cél. Észre sem vetted, s máris elvesztél... Talán soha fel sem eszméltél még.

S most kérdelek Tőled, mi vagyok? A lehetőségek tárháza végtelen... Mi vagy? Ki vagy? Mi vagyok... s főként: ki vagyok és merre tartok?

Kérdelek újból, s az ajtó mögül egy sötét fantom válaszol, kérdő tekintetemre önmagam tükröként árad belőle a szó: „Toll, mi írni kényszerül; papír, mely tűri sötét tinta kacskaringós vonalait. Magam vagyok: minden, lét és akarat, érzélem és értelem, mely fátyolos tükrön keresztül szemléli önnön diadalát a mindennapok színtelennek tűnő cselekvései felett. Boldogság, mi ér minden pillanatban érzéseink csalfa homálya mögött; mit nem veszel észre, elméd zord képzeleteinek sötét, nehéz kódéba vész, s mikor a Téged körülölelő világ kicsinyes megnyilvánulásai öröm tettetésére készítetnek, nem érzel mást, mint koholt benyomások fojtó légzavarát, melyek illatosak, mint a nyiladozó rózsza, s becsúgyók... De vigyázz! A rózsza kénye kiismerhetetlen, illata elillan, színe megfakul, csak vad, szúró tüskéi maradnak, melyek fájó, örök sebet hagynak ábrándos, elveszett elmédben. Nézz magadba... S ne véld folyton ostoba érzetek meglétét! Érezd a dobbanást, de ne add neki más ritmusát; lélegezz, szívód mélyen magadba a csodás, bódító illatot! De ne bűvös-hűvös, hamis, hullaszagú, hervadó virágokét... Nyisd ki füled, tárd ki karod, öleld át, szorítsd magadhoz, sose engedd el, de ne fojtsd meg azt, mit saját, igaz lelked a magáénak érez!”

Eképp szólt, s eltűnt oly villámlón, mint ahogy érkezett. Hogy nálam járt-e? Kétségtelen. Megbújik minden gondolatomban, agyamban, tudatomban. Érzéseimben? Soha. Hisz azok megcsalhatnak. Szívemben? Legteljesebben csak itt, hisz midőn a lámpa fénye sem maga az örök fény, úgy érzéseink sem maguk a szív benyomásai. De a szív maga... sohasem hazudik. Teljesen boldog csak általa lehetsz, de ne fukarkodj vele.

Delphine

Programajánló – Tavaszi évad

Új félév, új rovat. A rovatvezető a régi, a múlt félév könnyed koktéjai után most kicsit fajsúlyosabb vizekre evezünk. Nem kell megijedni, csak kinyitni kicsit a szemeket. Nézzünk körül a fővárosban és közvetlen környékén, mit tartogat azok számára, akik igényes szórakozásra vágnak. Koncertek, fesztiválok, kiállítások, premierek – egyszóval minden, ami szórakoztató.

A tavasz legrangosabb eseménye a fővárosban kétségkívül a Budapesti Tavaszi Fesztivál. Bár neve korántsem olyan figyelemfelkeltő, mint amivel őszi megfelelője bír (BÖF – Budapesti Őszi Fesztivál), azért nem hagyhatjuk figyelmen kívül. Március 16. és április 1. között tulajdonképpen reggeltől estig folyamatos vagy akár párhuzamosan futó programokkal kötik le az érdeklődők figyelmét. Komolyzenétől a jazzen át a folklór stílusig, a színpadon pedig komédia, opera, tánc... , felsorolni is sok. Nézzétek meg inkább a következő honlapot:

budapestitavaszfesztival.hu/btf2007

Kedvcsinálónak talán megemlíteném a Vígyszínházban Csehov Cseresznyés-kertjének bemutatóját, a XXV. Magyar Sajtófotó Kiállítást a Nemzeti Múzeumban, a Brazíliából érkezett Sao Paulói Szimfonikus Zenekar előadását a MüPában, illetve ha nagyot akartok nevetni, semmiképp ne hagyjátok ki a Jövő Háza Teátrumban a Rejtő novellája alapján íródott Az öldöklő tejszernok című komédiát.

Persze nem a BTF lesz az egyetlen esemény a városban a következő hó-

napban. A könnyebb műfaj kedvelőinek elsősorban a Kari Napok program-sorozatát ajánlanám március 30. és április 5. között – erről bővebben olvashattok majd rövidesen megjelenő különszámunkban – illetve azt követően a Rakparti Szlalompartyt április 22-én, melynek helyszíne idén is a Műegyetem rakpart, a négyesmetró építésének szomszédsága.

Idén is kiteszik a piros tizennyolcas karikat a SYMA Rendezvénycsarnok bejárata fölé március 9-10-én, hiszen ekkor lesz a Budapesti Tavaszi Erotika Parádé. Nem csak uraknak, de csak 18 éven felül! Jegyek csak elővételben kaphatók.

Az A38 állóhajó híres-hírhedt alternatív programjairól, márciusban is hűek maradnak magukhoz: elhozzák Budapestre a kortárs jazz egyik legnagyobbját, Scott Hendersont. Aki szereti a bluest, de nem ragaszkodik a sémákhoz, annak mindenképp ajánlom. A Scott Henderson Blues Band március 22-én zenél az A38-on.

Még mindig játszáka a Madách Színházban a Producereket, aki eddig nem látta, és van egy pici affinitása a musicalek irányába, ne hagyja ki. Siessetek, mert március 17-ig már minden jegy elkel!

Még mindig nem volt elég? Hát jó. Bulizni is akartok, ugye? Arra ott a HaBár. De ha valamiért ezzel mégse elégednétek meg, lássuk, mit kínálnak Budapest nagyobb szórakozóhelyei a következő hónapra. Az Events Hallban UK-parádé lesz, március 17-én Anthony Pappa és Danny Howells lesz a vendégük. A Wigwamban 10-én Deák Bill, 16-án az Ismerős Arcok és az RJ Paplan zenél, április 7-én pedig az Edda Műveket hallhatjátok.

Korábban említettem, hogy az A38 illusztris külföldi előadót hoz kis hazánkba. Nos, nem mehetek el szó nélkül amellett sem, hogy március 5-én koncertet ad a Papp László Sportarénaiban Shakira. Ha tényleg egy örült nagy buliban akarsz részt venni és bírod a latin ritmust, siess, talán még kapsz jegyet.

Ennyit az elkövetkező egy hónap eseményeiről, remélem, mindenki talált kedvére valót. Rövid távú előrejelzésért pedig látogassátok az est.hu, és a flyer.hu oldalakat!

András

Szolid árakkal, Italkülönlegességekkel, Folyamatos akciókkal

Csocsóval, Koktélbárral, Várunk benneteket szeretettel

Vasárnaptól Csütörtökig 19:00 - 2:00-ig

Elérhetőségek:
(06/1) 463-29-03
www.habar.hu

HaBár

Szórakoztató és Élmenycentrum
Baross Gábor Kollégium XI., Bartók Béla út 17.

Receptajánló – Kacsa nagyí húsos tálja

Ki gondolta volna, hogy azt is megérem, hogy receptajánlót írok. Én nem, az biztos. A legelső gondom az volt, hogy milyen receptet válasszak. Gondoltam, valami olyanra lenne szükség, ami könnyen és gyorsan elkészíthető és biztosan sokan megszeretik. Annak idején egyik hazalátogatásom alkalmával készült ilyen otthon, hát nem mondom, azóta az egyik kedvenc ételém lett. Van azért vele egy ici-pici probléma. Sajnos a kollégiumban elég silány a tűzhely, illetve sütő felhozatal, ezt a fincsi kis étket már pedig sütni kell.

Az elkészítéshez szükség lesz csirkemellre, sonkára, ananászra, sajtra, főzőtejszínrre, egy kevés olajra, némi fűszerre, meg valami köretre. A fűszer alatt valami szárnyas, grill vagy gyros fűszerkeveréket értek a húsrá. A köret szerintem nem olyan lényeges, mindenki egye azzal, amit szeret (én ettem már pürével, hasáburival, krokettel, de még rizzsel is). Mennyiségeket nem véletlenül nem írtam, ugyanis fogalmam sincs, hogy miből mennyi kell, mérnöki szemlérettel mindent le lehet mérni, no meg az is befolyásolja, hogy hányan készültök rá a lakomára. Az elkészítés miatt nem kell aggódní, az egész pofon egyszerű, ezt bizonyítja a kaja neve is. Ugyanis a legjobb és legegyszerűbb receptek mindig gyermekszakácskönyvben vannak, ez is onnan van.

Akkor essünk neki! Szeleteljük fel a húsit vékony szeletekre, majd fűszerezzük be kicsit. Annyi husírá lesz szükség,

amennyivel ki tudunk bélelni egy tepsit, vagy egy nagyobb jénai tálát. A hússzeleteket egy kevés olajon megsütjük, majd szépen behelyezzük őket a tálba. Aztán rátesszük a sonkaszeleteket, utána meg az ananászt. Az ananásznak a levét ne öntsük rá, de azért tegyünk vele valami okosat. Én azt szoktam, hogy az olajat, amiben a husi sült (persze ez csak egy nagyon kevés) összeöntöm az ananász levével, majd beleöntök egy főzőtejszínt. Elég egy 250 ml-es, de persze ez megint attól függ, hogy mekkora adagot készítünk. A végén mikor egyenletesen elosztva beleöntjük a tálba, mindenhová kell hogy jusson ilyen trutyi, mert ettől lesz az egész olyan finom.

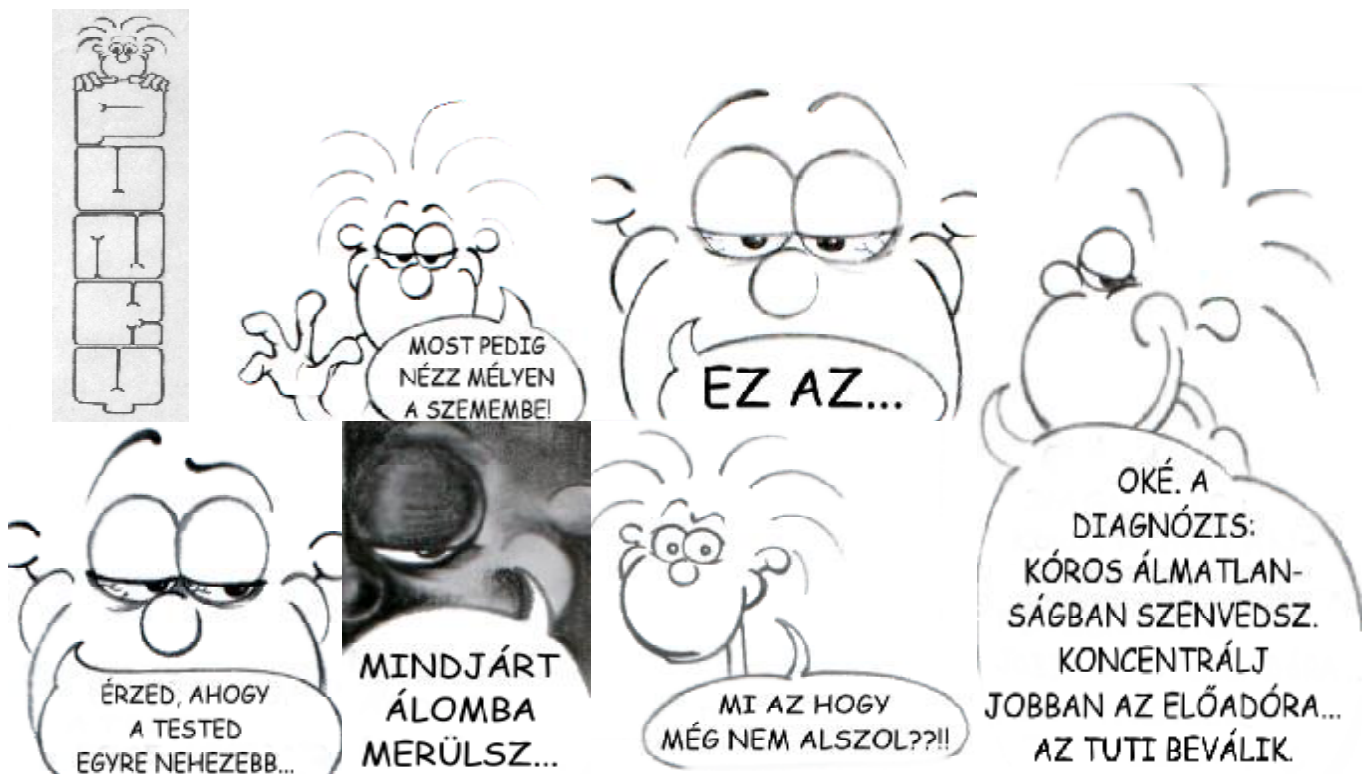
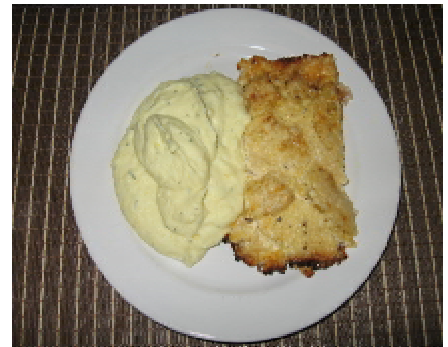
Tehát ott tartunk, hogy a tálban van a hús, rajta a sonka, az ananász és összekevertük a tejszínt a fűszeres olajjal. Hogy még ínycsiklandozóbb legyen, lehet egy kis kókuszreszeléket, illetve gyömbért szórni a tetejére, mint fűszert, de ez nem

előírás. Most jöhet a reszelt sajt az ananászra és nyakon is önthetjük a tejszínes lével. Fóliával lefedjük, kb. 20-30 percig 180°C-on sütjük, majd levesszük az alufóliát és folytatjuk a sütést egészen addig, míg a sajt el nem kezd barnulni.

Tálaljuk a körettel és igyunk hozzá egy minőségi félédes, vagy félszáraz fehérbort!

Jó étvágyat!

Angel

**A KÖZLEKKARI
HALLGATÓI
ÖNKORMÁNYZAT
PÁRTSEMLEGES,
NEM ORSZÁGOS,
NEM LEGKEDVELTEBB,
NEM NAPILAPJA**

**Szerkesztőség:
1114 BUDAPEST,
BARTÓK BÉLA ÚT 17.
FSZ. 8-9.
TEL/FAX.: 1/463-3780
E-mail:
kozhir@kozlekkar.hu
www.kozlekkar.hu/kozhir**

Felelős kiadó
Telek Kelet Zoltán
HÖK elnök

Felelős szerkesztők
Radok EgyikCicu Edina

Főszerkesztő
Pölczman ÖregSam Balázs

Tördelőszerkesztők
Hukics Reloaded István
Molnár Aligalszom András

Olvasószerkesztők
Bozzay Kettőt&könnyebbet Melinda
Öri Elköltöztem Anett
Tóth Elfelejtettem Csilla

Írták
Angyal Főzinemcsakeszi Róbert
Bán Utolsóéjjel Vera
Bozzay Sansmotivation Melinda
Felföldi Militárimen Péter
Fiskál Előlettemléptetve Szandra
Kovács Visszaapontokat Frigyes
Molnár Gyorsforduló András
Pölczman Leggravitálódik Balázs
Steiner Akörönbelül Dóra
Tóth Végállomás Csilla

Rajzolta
Miczki Rendezőiváltozat Júlia

Óvónéni egy gyerek lábára nagy nehezen fölhúzza a csizmát. Mikor végzett, a gyerek így szól:

- Óvónéni, rossz lábamon van a csizmám!
Az óvónéni nagy keservesen lehúzza a lábáról, miközben azt dünnyögi, hogy hogy lehet a gyerekek ilyen vékony csizmát adni.

Mikor végzett, a gyerek ezt mondja:
- Óvónéni, ez nem az én csizmám...- óvónéni már ráncigálja is le a gyerek lábáról a csizmát - ...hanem a bátyámé, csak kinötte és ma kaptam meg!

Szegény óvónéni kínkeservvel fölhúzza a gyerek lábára a csizmát, majd ezt kérdezi:
- Na és, Zolika, hol vannak a kesztyűid?
- Ja, azokat beleraktam a csizmámba!

Kovácsékhoz becsenget a vízvezeték-szerelő:

- Jó napot, maguknál van csőtörés?
- Nem, nálunk minden rendben van.
- Elnézést, maguk nem Szabóék?
- Szabóék már fél éve elköltöztek.
- Jellemző. Kihívják a szerelőt, aztán hanyatt-homlok elköltöznek...

Két szőke és egy barna nő áll a zöld-ségesnél. Első szőke:

- Kérek egy hosszú, vastag uborkát.
A másik szőke:
- Én egy közepes, de jó kemény uborkát kérek, jó, ha kicsit rücskös.
A barna vállat von:
- Nekem bármilyet adhat, mert salátába lesz.

Beszélget az amerikai, az orosz és a magyar tikos rendőr, a téma ki tudja jobban megtartani a szolgálati titkot.

- Én a nejemmel egy irodában dolgozok, ő nem tudja mit csinál, nem is érdekli, én nem tudom mit csinál, de nem is érdekel.- mondja az amerikai.
- Az semmi... Én egy íróasztalnál dolgozom a feleségemmel! Nem tudja mit csinál, de nem is érdekli, én sem tudom ő mit csinál, de nem is érdekel.- kontráz rá az orosz. A magyar erre nagyot legyint:
- Ugyan már... Én egyedül dolgozom egy irodában! Nem tudom, mit csinál, de nem is érdekel.

Fiatal házaspár a Nagykörúton lakik és vesznek egy új szekrényt. A férj hajnalban elmegy dolgozni és amikor reggel az első villamos elmegy a ház előtt, a szekrényajtó magától kinyílik. A feleség becsukja, ám a következő villamosnál megint kinyílik.

Ez így megy egész nap, míg a feleség megunja és felhív egy asztalosipari szövetkezetet, akik kiküldenek egy fiatal szerelőt. Áll a szerelő meg a feleség a szekrényajtó előtt, és amikor a villamos jön, az mindig kinyílik.

- Hát sajnos kisasszony innét nem látok semmit, lehet, hogy belül van a baj, én beállok a szekrénybe, csukja rám az ajtót, hátha belülről látom, mi a hiba. Szerelő be, feleség rácsukja a szekrényajtót. Ebben a pillanatban megérkezik a férj, veszi le a kabátját és be akarja akasztani a szekrénybe, amikor meglátja bent a szerelőt.
- Maga mit csinál itt? - kérdi.
- Mondja, elhiszi nekem, ha most azt mondom, hogy a villamosra várok?

Az ifjú házaspár első ebédjénél a feleség így szól:

- Drágám, mondanom kell neked valamit. Én csak palacsintát és császármorzsat tudok csinálni.
- És ez most melyik?

Az ausztrál farmer egy vödörrel a kezében elindul a közeli gyümölcsösébe, az útja egy tavacska mellett visz el. Arra lesz figyelmes, hogy a tóban három meztelen fiatal nő fürdik, a ruháik szétdobálva a parton. A lányok észreveszik és kiabálnak neki:

- Ne leskelődjön, addig úgysem megyünk ki a vízből, amíg el nem megy innen!
A farmer egy kicsit felemeli a vödört és visszakiált:
- Nem leskelődni akartam, a krokodilt jöttem megetetni!

Unoka kérdezi:
- Nagyi, nem láttad a tablettáimat? Az volt ráírva, hogy Extasy.
- Francba a tablettáiddal! Láttad a sárkányt a konyhában??!

**KÉSZÜLT:
A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR
HALLGATÓI KÉPVISELET TÁMOGATÁSÁVAL
600 PÉLDÁNYBAN**